

כא :

עין משפט
נר מצוה

דלכרי נפץ מינה לא מראש. ואע"פ
הוא ומתחילה לא היה עומד
בו. מינה כיון דכבר הקשה ממנו
מזכר ברייתא ורבי יצחק נמי אמאי
דברייתא איתנה ולי נלשמינן דשעתה
דככל ענין הרי אלו שלו א"ע דאיכא
ביתא מדתוקי עמיה (ו) שהריבס תנזין
שם ומשמע נמי א"ע דהכא הגביה
עדיין היא בעל איתנה צדיק המדרש
ולא ידע שפול מיניה:

וּפְתוּרוֹת מַעֲשֶׂה. נִמְק' מֵאֵה
(פ"א מ"ו) מוֹכֵחַ דּוֹקֵא
בְּהַפְקִיר קוֹדֵם גַּמַּר מֵחֻלְכֵּה פְטוּר
מִן הַתַּעֲשֵׂר אֲזַל אֵם הַפְקִיר לֵאמֹר
גַּמַּר מֵחֻלְכֵּה שְׁנֵחָחִיב כִּכֵּר בְּמַעֲשֵׂר
אֵין בְּכָךְ כְּלוֹם וְה"ג מֵיירִין קוֹדֵם גַּמַּר
מֵחֻלְכֵּה שָׁלֹא נִמְיָכְשׁוּ עֵדִין כְּדוֹמֵכָה
בְּבִיבֵה פִּרְקָה הַמֵּאִל (דף ל"ז) דְּלֵחֲסִים
הַעוּמְדִין לְשׁוֹטוֹן בְּשֵׁדֶה וְלֵעֲשׂוֹם מִכֵּן

רבינו חננאל

קודם שיתבאר ספורות מן המשפחות
המקוריות "צ"ק (מ.ה.) המקוריות
דברנו והשמים נבקד ונצטרך
מן המשפחות ונבי הקדש אינו כן
הקדש קודם גמר מלאכה ונפלה
קודם גמר מלאכה חייב במשפחה
בדמיונה קלה בפרק האומר (ל.כס. 1:1)
תאנה נבי מידע ידע דברא.
פירוש בשלמה לאחי
תאנה מותרת כיון דרגילותה היא
ונתתה מעיקרה מתחיל לפי שסבור
שהמואל יקחנה כי הוא לא ידע
בפילה מן האילן אבל סבור הוא
שמואל מעוברי דרכים ובימים ובהיותו
אסור דלא עבדי דנפול א"כ דלא
היה ידוע דנפול היה מתחיל לפי
שעוברי דרכים יקחו כי תלו דנפול
מעוברי דרכים השאל דלא ידע סבור
נפול אסור הכהו ליה יאוש
שלא מדעת אבל לרעה דהו יאוש
מתחיל אסור וא"כ אם אין הוא תלת
למעוברי דרכים ולא שאלו
האסור בימים ובהיותו יאוש
בדיון ודאי אין תלת עוברי דרכים
אבל שאלו אלא שבעלים מתחיל
אסור עוברי דרכים דלא
אסורין עוברי דרכים שאלו
מעלי ידו היתירה בפירות שאלו
ייתלו עוברי דרכים וא"כ אם כן
מתחיל פריך לרעה ניומה דיומים והיוצין
משום דאף לאחר שידע
שבעלים שפלו לא מתחיל לפי
שיודעין שהמואל לא יקחם שיתלה
שפלו מן האילן כאשר הוא האמת
שאלו תלת עוברי דרכים וא"כ
המתחיל אינו מתחיל בתחלה יאוש
מותרים מיהו אינו סתמי דגרסין
אמאי וזה הוציל וזוהי מוכיח עליו
דכזה מתחיל מה שהקישו כלומר לפי
שפלו תחת היות יאושיו בעלים
שהמואל לא יקחם תלת עוברי
דרכים אבל תאנה עם נפילה
ומתחיל פירוש מתכלתה ועומתת
בצנינו ומפקירה אלא ברוב ספרים
הואיל וזוהי מוכיח עליו
ש"אע"ג דמתחיל מידע ידע דוכתא
היתרית אינו פירוש יאוש שפלו דיומן
ליתם שומדין האילן ולפיכך אין
שידעו שבעלים שפלו לא יתאשו

יהשתא מיאש אקראי בעלמא
ליאש: ר"ש המוצא מקות
דמעוּת מפחורות אמאי פריך
אז אמר למלתיה אממני' וי"ל

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

יֹאשׁוּעַ שָׁלַח מַרְסָּה. דָּבָר שֶׁתִּתֵּן יֹאשׁוּעַ לְכַשִּׁידֵעַ שֶׁנֶּפֶל מִמֶּנּוּ וּכְשֶׁמֶלֶאכִי
עָרִין לֹא יֵדְעוּ הַבְּעָלִים שֶׁנֶּפֶל מִן; לֹא הוּא יֹאשׁוּעַ. לְקִמְיָה מִפְּרָשׁ
פְּלוֹגִימִיָּה: דְּמִיָּאֵס לְנִסְכּוֹ. לְאַחֵר שֶׁמֶלֶאכִי זֶה. וְכֻלָּא דְּיֹאשׁוּעַ כִּנּוּן
דְּאֵחֵר וְזֵי לִיָּה לְתַחֲרֹן כִּסֵּי דְּלִיָּה עֲדִימָה שֶׁנֶּפֶל מִן; דְּכִיִּסְרָא לֹאִסָּא
דְּאֵחֵר דְּרַבִּי רַחֲמִי שְׁמִי עֲשִׂי יֹאשׁוּעַ שֶׁנֶּפֶל מִן; דְּכִיִּסְרָא לֹאִסָּא

הוּא: וְזוּ עַל יִסְּ. מִקּוֹמוֹת כִּשְׁמֵ
 הַסֵּדֶר הֵם לְחֹזֶר לְחֹזֶר י
 פִּרְסָמוֹת אִם וְחֹשֶׁב עֵשֶׂר פִּרְסָמוֹת
 עֲמֻמִּים בָּיִם וְשׁוֹפֵר מִה שְׁמוֹנֶה עַל
 וְהוֹךְ. וְזוּ לֶשׁוֹן גְּדוֹל וְשִׁירֵדוֹ בְּלֶשׁוֹן
 הַיּוֹנִי כְמוֹ שֶׁכְּתוּב חֻקִּים לְתַלְמֵי
 הַיּוֹנִי וְעַל אֲלֵיִים וְעַל אֲטוּסוֹי (מַגִּילָה
 97 ע"ב): וְשׁוֹלֵיִים עַל כֵּךְ. כִּשְׁמֵ
 גְדֹל וְיוֹאֵל מִן לְגִדּוּמֵי וְשׁוֹלֵל שֶׁלֵּל
 וְשׁוֹפֵר הַמִּנְחָל: רַחֲמָנָה שְׂרִיִּיָּה וְאִפִּי
 כְּתַל לִיד הַמִּנְחָל לִפְנֵי יֹאֵשׁ: לְקַמְּסֵם.
 שְׁמַעְתִּיךָ מִן אֲכַרְדֵּה שְׁמַעְתִּיךָ
 נֶהֱרָה כִּי: מִסְפָּא הוּא יֹאֵשׁ. שֶׁהָ
 נֶפֶל וְכִשְׁדִּיעַ שׁוֹב אֵין עֲשׂוֹת עֲלֵיו:
 אֲכַרְדֵּה מִדַּעַת הוּא. שֶׁלֵּא נֶפֶל
 מִמֶּנּוּ וּמִדַּעַת הַנִּיחַם הַפֶּקֶר: עֲשׂוֹ
 לְמַשְׁמֵשׁ. וְקֹרֵא שְׁמַחֲוֹ זֶה נִדַּע
 לְעֵלִים שֶׁנֶּפֶל וְעִשָּׂא: דִּיקִירִי.
 כַּד מַשָּׂא: סְכִי דְלֹאֵי אֲכִירָה.
 וְקִיטֵם עֵינִים הוֹלִיבִים עַל מַשְׁעֲתָם
 נִזְחַת וְרוֹחִין לֵב שְׁעֻלָּה וְשִׁבְלָה.
 וְלֶשׁוֹן מַשְׁוֹת כְּמוֹ עֵלָּה יִמְרוֹשׁ (וְשִׁבְלָה
 ע"ב): שְׁמַעְתִּיךָ וְהוֹלִיבִים: לְקִיטֵי כִּסֵּר
 לְקִיטֵי. לֶשׁוֹן מַשְׁוֹת כְּמוֹ עֵלָּה יִמְרוֹשׁ
 (שְׁמַחֲוֹ ע"ב): שְׁטַעֲלִיךָ וּמַשְׁחֵה לֵב
 שְׁמַחֲוֹת

הגהות הב"ח

(א) נט' דמיאש לבסוף
לא: (ב) שם במכנסתא
דבי דרי עסקין:
(ג) תוס' ד"ה ת"ש וכו'
שהרימס תליון שם. נ"ב
ע"ל דף כד ע"א:

גליון הש"ס

גם' מעיקרא יאמשי.
קשה לי הא גם לענין
קטנים יש להם חלק ומקרי
יאוש שלא מדעת בלגמין
דף כז ע"ב ועיין בחוס'
כ"ב דף קמג ע"ב ד"ה ואם
ועדין צ"ע:

הגהות הגר"א

[א] נמ' אבג דיקרי'
 נ"כ גרסה הרא"ש להשיב'
 כיון דמדי' דמילג' ניהו
 וכן מתרחות ותחסיס וכן
 בלשונות אכל נ"י ואני'
 כתב תמוס דיקרי' ואל'
 פריך גמ' מכריסו' תמוס
 להחם דרך היטות ועטמ'
 אחרינא לכו וער' תוס'
 (ע"א) ד"ה אלו כר'
 (ועמ"ס רבינו בח"מ ס'
 רס"ב פ"א ז):

מוסף רש"י

כל אדם. אפילו הערבים
(חשונים ו'). משילכו
הבנושות. כבוד, וזמנן
ואינן יתאכזבו שאל העניים,
לפי שיעדין להם כבוד ושלום
שבהם ופאה נמוכות נטלים
(טו). אחריהם. הולכין
בנחם ומעייני טעם, מחזיק
בכלן (שי"ב ג) מתרחמא
אחריהם (טז). לקוטי בתי
לקוטי. עני מילין נו
אחרי שזמנן ואינן מוסקין
שאל עניים מלחוטו

גזולן שנמל מזה ונתן לזה
וכן

מה

א. דקלים הרבה שמוקפות גדר ומקשי רבא
ובתי מדרשות הרי אלו שלו. ואקשי' והא
זקנים חשושי כח שמהלכין במשענת בידם
משום גזל כיון שאלו הקציצות דבר חשוב

